

Michael Bäckström och Helene Nilsson via videochatt med DT.

Föreningens lokal (källare).

Helsingborg, med närhet till Danmark.

DT e-besöker Helsingborgs Dövas Förening

Dövas Tidnings Sverigeresa, under namnet Landet runt, fortsätter men i en annan tappning än vanligt. Den här gången e-besöker DT Helsingborgs Dövas Förening. DT möter ordförande Helene Nilsson och kassör Michael Bäckström, som berättar att deras förening sannolikt kommer att läggas ner.

Helsingborg är Sveriges åttonde största kommun sett till antalet invånare enligt SCB. Kommunen fortsätter växa. Men det är inget som avspeglas hos dövföreningen där. Antalet medlemmar har sjunkit de senaste åren. Vid årsskiftet 2020/21 hade de 22 medlemmar. Långt ifrån föreningens glansdagar på 1990-talet när Michael Bäckström började engagera sig i styrelsen och senare blev anställd som föreningskonsulent. Han är ursprungligen från Örebro. Helen Nilsson är född och uppväxt i Höganäs. Hon kunde också se hur livaktig föreningen var på 1990-talet. Då fanns det cirka 50 medlemmar.

Sedan gick det utför. Allt fler medlemmar gick bort. Andra medlemmar flyttade från Helsingborg med omnejd. Nu har föreningen ingen medlem som är under 45 år.

Helen och Michael säger att de egentligen inte vill sitta i styrelsen, men är tvungna att fortsätta eftersom det inte finns någon annan som vill göra det. De konstaterar att det finns yngre döva i kommunen, kanske runt 10-20 stycken, men de är inte intresserade av att komma till dövföreningen.

– De åker hellre till Malmö eller Lund, där finns det dövföreningar och idrottsklubbar, säger Michael som liksom Helen tror att sociala medier till stor del har påverkat. Yngre har inte behov av en fysisk mötesplats på samma sätt som äldre.

De berättar att Helsingborgs Dövas Förening har sagt upp sin lokal från och med i september i år.

– Det känns rätt att säga upp lokalen för vi har kämpat med att få folk att komma till lokalen (före coronabrottet). Men intresset har inte varit särskilt stort. Alltför få personer har kommit. Vi ser

det som bortkastade pengar att ha en lokal, säger Helen.

Istället kan dövföreningen ha tillgång till DHS lokal (Funktionshinderrörelsen i Helsingborg). Det är dessvärre svårt att hitta lediga tider då många föreningar gärna har sina sammankomster där under lördagar. Dövföreningen ska dock försöka ordna enstaka medlemsaktiviteter så länge föreningen finns.

Helen och Michael uppger att dövföreningen (grundad 1925) troligtvis kommer att läggas ner inom något år. Beslutet måste fattas på två årsmöten efter varandra för att avveckla föreningen. Vart ska medlemmarna ta vägen, frågar DT? De säger att flertalet medlemmar redan gärna åker till någon av de andra dövföreningarna eller pensionärsföreningarna i Skåne som Malmö och Hässleholm. Kommunikationerna är goda.

Även om Helen och Michael beklagar att framtiden ser dystert ut, har de många fina minnen av föreningen. Ett exempel är att förr i tiden "turade" föreningens medlemmar mellan Helsingborg och Helsingör. Att "tura" (ett lokalt uttryck) betyder att man sitter kvar på båten medan den går mellan Helsingborg och andra sidan sundet ett antal gånger. Man äter, dricker och handlar taxfree under tiden. Ett annat exempel är alla de roliga historier och äventyr som äldre medlemmar bjöd på.

Michael ska lämna över material som är av dövhistoriskt värde till dövhistorieföreningen Rapphönan i Malmö och övrigt dokumentmaterial till Arkivcentrum Syd i Lund.

– Jag har till exempel hittat ett dokument från runt 1930 där det står att medlemsavgiften var 25 öre för döva och 1 krona för hörande, säger han leende.

TEXT: NICLAS MARTINSSON FOTO: HELSINGBORGS DÖVAS FÖRENING/PIXABY

Läs övriga delar i serien Landet runt på dovastidning.se. Hittills har DT hälsat på 24 dövföreningar från Piteå i norr till Lund i söder.